

Ce face Conni vara?

O poveste de Liane Schneider
cu ilustrații de Janina Görrissen și Marc Rueda

Oradea, 2026

Conni se leagănă fericită până sus spre cerul albastru. În sfârșit a venit vara, iar Conni este atât de bucuroasă că nu mai trebuie să poarte jacheta groasă. Acum îi ajung o rochie sau un tricou și pantaloni scurți. Se simte ușoară și liberă. În picioare, Conni poartă doar sandale. Uneori aleargă desculță prin grădină. Dar nu pe trotuar! Mama și tata se tem că acolo ar putea fi cioburi de sticlă sau caca de câine. Dar Conni e deja mare și are grijă. Doar merge deja la grădiniță! Conni și-a găsit acolo și o prietenă foarte bună: pe Iulia.

Astăzi, mama a pus piscina gonflabilă în grădină. Iulia și Conni tot se zbenguie și se stropesc una pe cealaltă. Se întind în apă sau își scaldă păpușile și poneii de jucărie. Motanul Miau preferă să stea deoparte. Deși nu e de mult timp la ei, Conni știe deja că lui Miau nu-i place apa. El preferă doar să-și lingă lăbuțele și să-și curețe blana cu ele. Cele două fete, în schimb, nu se mai satură de apă.

Acum sar vesele
printre stropii de apă ai
aspersorului pe care
tata tocmai l-a pornit.
Leon, fratele Iuliei, li se
alătură cu plăcere.

Mai târziu, copiii stau împreună pe o pătură și se usucă la soare. Leon le învață
pe Conni și Iulia să joace jocul Miau-Miau. Motanul Miau se așază lângă ei,
interesat. Și, deodată, își pune o lăbuță pe cărțile de jos și spune „miau”.
Toți râd cu poftă, iar Miau
nu înțelege de ce
și îi privește
nedumerit.

